

Arrest

nr. 324 129 van 27 maart 2025
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE
Mechelsesteenweg 12 bus 11
2000 ANTWERPEN

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 13 december 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 november 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 24 februari 2024 toe in België in het bezit van een visum kort verblijf (type C), afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten, om haar dochter met Belgische nationaliteit en haar kleinkinderen te bezoeken. Verzoekster werd gemachtigd tot een verblijf in België tot 23 mei 2024.

1.2. Op 14 mei 2024 diende verzoekster bij de stad Antwerpen een eerste aanvraag in tot verlenging van het in punt 1.1. bedoelde visum, dit om medische redenen.

1.3. Op 22 mei 2024 besliste verweerder tot verlenging van het in punt 1.1. bedoelde visum waardoor verzoekster werd gemachtigd tot verblijf van 24 mei 2024 tot 5 augustus 2024.

1.4. Op 24 juli 2024 diende verzoekster bij de stad Antwerpen een tweede aanvraag in tot verlenging van het in punt 1.1. bedoelde visum, dit om medische redenen.

1.5. Op 2 september 2024 besliste verweerder tot verlenging van het in punt 1.1. bedoelde visum waardoor verzoekster werd gemachtigd tot verblijf van 6 augustus 2024 tot 3 november 2024.

1.6. Op 27 oktober 2024 diende verzoekster bij de stad Antwerpen een derde aanvraag in tot verlenging van het in punt 1.1. bedoelde visum, dit om medische redenen.

1.7. Naar aanleiding van de in punt 1.6. bedoelde aanvraag tot verlenging bracht de arts-adviseur op verzoek van verweerder op 12 november 2024 een medisch advies uit.

1.8. Op 18 november 2024 besliste verweerder tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) waarbij hij weigerde het in punt 1.1. bedoelde visum verder te verlengen. Dit is de bestreden beslissing, die werd betekend op 4 december 2024 en luidt als volgt:

“[...]

De heer / mevrouw :

naam en voornaam: [G., M. D.]

geboortedatum: [...]

geboorteplaats: [...]

nationaliteit: Eritrea

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

(x) 2° in volgende gevallen :

[x] de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

Het visum van betrokkene werd verlengd tot 03/11/2024. Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken.

Het feit dat betrokkene hier bij haar dochter verblijft geeft haar niet automatisch recht op verblijf.

Een verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden: in het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 12/11/2024 overgemaakt aan de Dienst Kort Verblijf (opvolging), attesteert hij dat er op basis van de hem voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen en dat de behandeling alsook de middelen beschikbaar zijn in land van herkomst. Bovendien brengt het bevel om het grondgebied te verlaten geen risico mee op verergering en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand.

Het feit dat betrokkene gescheiden wordt van haar familie is van tijdelijke duur: de nodige tijd om haar situatie te regulariseren teneinde reglementair België binnen te komen.

Rekening houdend met alle bovenstaande elementen kan er bijgevolg besloten worden dat deze verwijderingsmaatregel gerechtvaardigd is en dat de verwijdering niet in strijd is met het artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 (waarin staat dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land).

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar betrokkene(n) een lang verblijf geniet(en), om op een later tijdstip legaal naar België terug te keren, niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: “De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd

worden dat betrokkene(n) zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen.” Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In enig middel werpt verzoekster op: “schending art. 33 van de Verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, van de artt. 7, 62 §2 en 74/13 van de Wet van 15.12.1980, van art. 3 van het EVRM, art. 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, van de artt. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsprincipe.”

Zij betoogt als volgt:

“De verwerende partij schendt door haar beslissing dd. 18.11.2024 het zorgvuldigheidsprincipe. Dit beginsel houdt o.m. in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken, haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en deze dient te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

In casu werd art. 74/13 van de Vreemdelingenwet geschonden, die voor de beslissingen tot afgifte van een BGV, de zorgvuldigheidsplicht op een specifieke wijze heeft verankerd in de Wet.

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt nl. dat DVZ bij het nemen van de uitwijzingsmaatregel rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het familieleven, de gezondheidssituatie van de betrokkene en de fundamentele rechten neergelegd in internationaal juridische instrumenten die België binden.

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op beslissingen tot verwijdering. De bestreden beslissing omvat een beslissing tot verwijdering in de zin van de artt. 1,6° en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op de bestreden akte. Het BGV vormt een ondeelbaar geheel met de tevens in de bijlage 13 vervatte beslissing om het visum van verzoekster niet te verlengen. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals onder meer de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Deze bepaling werd ingevoerd ter omzetting van artikel 5 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Terugkeerrichtlijn) en dient dus richtlijnconform te worden toegepast. Het Hof van Justitie stelt in deze dat wanneer de bevoegde nationale autoriteit voornemens heeft een terugkeerbesluit te nemen, zij dus aan de door artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn opgelegde verplichtingen dient te voldoen en zij de betrokkenen daarover moet horen (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, par. 49).

Het gegeven dat artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet in beginsel voorziet in een gebonden bevoegdheid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wanneer de betrokken vreemdeling in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, stelt het bestuur niet vrij van deze verplichting, haar opgelegd door de Europese wetgever. Er kan worden aangenomen dat de verplichting, opgelegd in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, ook net tot doel heeft te vermijden dat vreemdelingen worden uitgewezen in strijd met hogere rechtsnormen, situatie waarin de gebonden bevoegdheid niet meer geldt.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maakt derhalve een individueel onderzoek noodzakelijk zodat wordt gewaarborgd dat verwerende partij bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling.

Het is aan verwerende partij om zich, in het kader van dit onderzoek, ervan te verzekeren dat de vreemdeling in de mogelijkheid werd gesteld om de relevante elementen en standpunten kenbaar te maken.

De raadsman van verzoekster heeft op 20.08.2024 een bericht ontvangen van de Stad Antwerpen met de mededeling dat de Stad instructies had ontvangen van DVZ om de aankomstverklaring van verzoekster te verlengen en waarin tevens wordt gevraagd om een uitgebreid medisch getuigschrift te laten invullen door de specialist van verzoekster.

De dochter van verzoekster heeft het medisch getuigschrift, ingevuld door Dr. [A.B.] (specialist orthopedie en traumatologie, via email (kv.opvolging@ibz.be) opgestuurd naar verwerende partij op 29.08.2024 (stuk 9).

Dr [A.B.] attesteert in dit attest het volgende :

- behandeling niet mogelijk in thuisland*
- kan voorlopig niet reizen tot april 2025*
- betrokkene loopt een aanzienlijk risico op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand op indien ze nu terugkeert naar het thuisland omwille van opvolging vasculaire en thoracale heelkunde*

Op 2.09.2024 werd het verblijf van verzoekster verlengd t.e.m. 3.11.2024.

Op 27.10.2024 werd er opnieuw een verlenging van het verblijf van verzoekster aangevraagd, gezien verzoekster nog steeds niet mag reizen.

De raadsman van verzoekster maakte samen met de aanvraag volgende documenten over aan de Stad Antwerpen (stuk 10)

- Een nieuw uitgebreid medisch getuigschrift ingevuld door dr. [A.B.] (specialist orthopedie en traumatologie)*
- operatieverslag + verslag vervolg consult*

Dr [A.B.] attesteert weerom het volgende :

- geplande afspraak dr. [B.] 29.11.2024*
- behandeling niet mogelijk in thuisland*
- kan voorlopig niet reizen tot april 2025*
- betrokkene loopt een aanzienlijk risico op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand op indien ze nu terugkeert naar het thuisland omwille van opvolging vasculaire en thoracale heelkunde*

Verwerende partij is op verschillende tijdstippen op de hoogte gesteld van de medische toestand van verzoekster.

Gelet op het voorgaande is het bevreemdend dat verwerende partij in haar beslissing dd. 18.11.2024 het volgende stelt:

Een verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden: in het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 12/11/2024 overgemaakt aan de Dienst Kort Verblijf (opvolging) attesteert hij dat er op basis van de hem voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen en dat de behandeling alsook de middelen beschikbaar zijn in land van herkomst. Bovendien brengt het bevel om het grondgebied te verlaten geen risico mee op verergering en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand.

In voormelde beslissing wordt op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van de verschillende medische getuigschriften die aan verwerende partij werden overgemaakt.

Het advies van de specialist van verzoekster wordt door verwerende partij zelfs niet vermeld of aangehaald in de bestreden beslissing.

Als zodanig is verzoekster van mening dat de bestreden beslissing niet alleen onzorgvuldig werd genomen maar tevens niet afdoende werd gemotiveerd.

Daardoor schendt verwerende partij met haar beslissing de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Deze bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissing dient te blijken dat de DVZ met alle feitelijke overwegingen —de specifieke situatie van de betrokken persoon — heeft rekening gehouden.

In casu is dit niet het geval.

Verwerende partij heeft bij de beoordeling van het verzoek tot verlenging van het verblijf alsook bij de afweging omtrent artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet klaarblijkelijk geen enkel aan haar overgemaakt medisch attest in rekening genomen.

Nochtans werden deze steeds tijdig overgemaakt aan verwerende partij en aan de Stad Antwerpen.

Het besluit om het verblijf niet te verlengen en om over te gaan tot de afgifte van een BGV te verlaten, berust derhalve niet op een zorgvuldige afweging van alle door de verzoekster voorgelegde medische elementen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht dient dan ook te worden vastgesteld inzake de beslissing om het verblijf van verzoekster niet langer te verlengen.

Bovendien schendt verwerende partij met haar beslissing art. 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankeren het verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoekster kwam in februari 2024 naar België teneinde haar dochter en kleinkinderen te bezoeken. Echter diende verzoekster onverwachts geopereerd te worden en traden er tijdens de operatie onvoorziene complicaties op.

Verzoekster mag nog steeds niets reizen in dient in België te worden opgevolgd.

Het verslag van de behandelend specialist is daaromtrent duidelijk (stuk 6 en 10):

- behandeling niet mogelijk in thuisland*
- kan voorlopig niet reizen tot april 2025*
- betrokkene loopt een aanzienlijk risico op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand op indien ze nu terugkeert naar het thuisland omwille van opvolging vasculaire en thoracale heelkunde*

Verzoekster toont, door het overleggen van voldoende nauwkeurige, gedetailleerde en medisch onderbouwde bewijzen, aan dat zij zich in een uitzonderlijke situatie bevindt waarin de bestreden beslissing zou leiden tot een inbreuk op artikel 3 EVRM.

De eigen behandelend specialist van verzoeker geeft aan dat verzoekster niet geschikt is om te reizen en dat een verdere aanwezigheid in België noodzakelijk is.

De behandelend arts stelt duidelijk (stuk 6 en 10):

"Betrokkene loopt een aanzienlijk risico op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand op indien ze nu terugkeert naar het thuisland omwille van opvolging vasculaire en thoracale heelkunde."

Indien verzoekster thans wordt teruggestuurd naar Eritrea loopt zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, zoals bedoeld in artikel 3 EVRM.

De adviserend-geneesheer van verwerende partij heeft een kennelijk foutieve inschatting hebben gemaakt van de actuele medische toestand van verzoekster.

Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn."

2.2. De Raad leest nergens in het verzoekschrift een concrete uitleg waarom verzoekster artikel 33 van de Verordening(EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) alsook artikel 8 van het EVRM geschonden acht.

Deze onderdelen van het enig middel zijn bijgevolg onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een voor hem ongunstige beslissing werd genomen, en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen daartegen eventueel op nuttige wijze op te komen.

2.4. De bestreden beslissing is duidelijk gemotiveerd in feite en in rechte. Ze verwijst naar artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verweerder licht toe dat verzoeksters visum werd verlengd tot 3 november 2024 waardoor haar regelmatig verblijf op het moment van de bestreden beslissing is verstreken. Daarnaast duidt verweerder waarom een verlenging van verzoeksters verblijf niet kan worden toegestaan. Hij verwijst hierbij naar het advies van de arts-adviseur dat hem op 12 november 2024 werd overgemaakt waarbij hij toelicht dat deze arts attesteert dat er op basis van de voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen en dat de behandeling alsook de middelen beschikbaar zijn in het land van herkomst. Hij voegt eraan toe dat het bevel om het grondgebied te verlaten geen risico op verergering en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand met zich meebrengt. Ook motiveert verweerder waarom de bestreden beslissing niet in strijd is met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet alsook de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Verzoekster maakt niet duidelijk waarom deze motieven haar niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet.

Ter terechtzitting wijst de voorzitter erop dat in de nota met opmerkingen het advies van de arts-adviseur in zijn geheel werd opgenomen met een vrije vertaling naar het Nederlands, die luidt als volgt:

“Ontvangen documenten:

**29/05/2024, operatieprotocol met vermelding van het plaatsen van een totale G-knieprothese uitgevoerd onder algehele narcose;*

** 01/06/2024, Dr [N.A.], in opleiding tot chirurg: consultatienota;*

** 04/06/2024, Dr [B.A.], orthopedische chirurgie: nota waarin staat dat de patiënte zich goed voelt, geen pijn heeft en een rollator gebruikt; ze krijgt fysiotherapie;*

“Ongedateerd, Dr [B.A.], orthopedische chirurgie: onleesbaar medisch attest met vermelding van een operatie op 29/05/2024; de arts verklaart dat zijn patiënte pas in april 2025 zou kunnen reizen.

Vraag 1a: Is de aangegeven behandeling essentieel?

De pathologie van de patiënt, niet expliciet genoemd maar ongetwijfeld een gonartrose, werd curatief behandeld door het plaatsen van een totale G-knieprothese. De operatie werd uitgevoerd op 29/05/2024. Er is geen verdere behandeling nodig vanaf 30/11/2024. Profylactische behandeling om veneuze trombose te voorkomen is beperkt tot 6 maanden, d.w.z. tot 29/11/2024. Fysiotherapie was nuttig tijdens de postoperatieve periode, maar is niet langer nodig. Patiënten kunnen blijven revalideren door zoveel mogelijk te stappen. De pathologie is geen contra-indicatie voor reizen, in het bijzonder met het vliegtuig. De verklaring van de chirurg dat ze niet kan reizen tot april 2025 komt niet overeen met een medische deadline. Het enige nuttige is een jaarlijkse orthopedische controle.

Vraag 1b: Is behandeling beschikbaar in het land van herkomst?

Orthopedische behandeling is beschikbaar in Eritrea, bijvoorbeeld in het Orotta National Referral Hospital in Asmara.¹²³ Er is geen website, maar dit is het belangrijkste ziekenhuis in Asmara, gebouwd in 2003 als onderdeel van de samenwerking met China, en het heeft alles, inclusief hartchirurgie! Een van de links geeft het telefoonnummer van het ziekenhuis als je bevestiging nodig hebt.”

Op de vraag van de voorzitter ter terechtzitting of zij daarover nog bijkomende argumentatie wenst te ontwikkelen, merkt de verzoekende partij op dat zij pas door het lezen van de nota met opmerkingen in detail verneemt waarom de verlenging van het visum werd geweigerd. Zij stelt dat zij deze uitleg graag in de bestreden beslissing had gelezen, dat de bestreden beslissing vaag en onduidelijk was en dat zij aldus onvoldedig en niet afdoende is gemotiveerd. In het bijzonder voert haar advocaat aan dat zij verzoekster niet heeft kunnen adviseren bij het instellen van huidig beroep omdat in de bestreden beslissing niet specifiek staat vermeld dat een orthopedische behandeling en ziekenhuis aanwezig zijn in Eritrea. Waar de

verzoekende partij betoogt dat dit gegeven in de bestreden beslissing moest staan, wijst de Raad erop dat in deze beslissing waarin verweerder het advies van de arts-adviseur bondig samenvat, staat te lezen dat er *“geen tegenaanwijzing is om te reizen”* en dat *“de behandeling alsook de middelen beschikbaar zijn in land van herkomst”*, zodat verzoekster zich hiertegen kon verdedigen. Van verzoekster kan immers worden verondersteld dat zij zelf weet welke behandeling zij nodig heeft die niet in Eritrea kan worden verstrekt – immers heeft ze zelf medische stukken overgemaakt aan verweerder ter ondersteuning van de in punt 1.6. bedoelde aanvraag – en zelf kan inschatten of ze daartoe over de nodige middelen beschikt. De Raad volgt de verzoekende partij bijgevolg niet in haar stelling dat ze zou gehinderd zijn bij het indienen van een beroep omdat het advies van de arts-adviseur niet in zijn geheel werd opgenomen in de bestreden beslissing. Alleszins stond het de verzoekende partij vrij bijkomende schriftelijke of mondelinge argumentatie te ontwikkelen over het advies van de arts-adviseur dat integraal werd geciteerd in de nota, die haar op 27 januari 2025 werd verstuurd via J-box. Zij heeft nagelaten dit te doen en heeft ter terechtzitting ook geen uitstel gevraagd om alsnog bijkomende argumentatie te ontwikkelen.

2.5. Voor wat betreft de theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift aangaande het zorgvuldigheids-beginsel, de artikelen 7, eerste lid en 74/13 van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich hierbij aansluiten. Gezien verzoeksters betoog dat hieronder wordt besproken, gaat de Raad ervan uit dat ze de schending opwerpt van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet omdat verweerder naar haar oordeel geen rekening heeft gehouden met haar medische situatie.

2.6. Kernpunt van verzoeksters betoog is dat zij, naast een *“operatieverslag + verslag vervolg consult”*, een *“nieuw uitgebreid medisch getuigschrift ingevuld door dr. [A.B.] (specialist orthopedie en traumatologie)”* heeft overgemaakt. Verzoekster is van oordeel dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar specifieke situatie en zelfs nergens uit blijkt dat hij rekening heeft gehouden met de door haar overgemaakte medische attesten, waarbij zij verwijst naar de stukken 6 en 10 gevoegd bij het verzoekschrift. Zij herinnert eraan dat zij tijdens het bezoek aan haar dochter en kleinkinderen onverwachts diende te worden geopereerd, dat er tijdens deze operatie complicaties optraden waardoor zij *“nog steeds niet”* mag reizen en in België moet worden opgevolgd. Zij voert aan dat het medisch getuigschrift van haar behandelend specialist hierover duidelijk is. Verzoekster besluit dat de arts-adviseur kennelijk een foutieve inschatting heeft gemaakt van haar actuele medische toestand en dat ze hierdoor het risico loopt op een inbreuk op artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar haar land van herkomst.

2.7. Het is niet omdat de medische stukken die verzoekster heeft overgemaakt ter ondersteuning van de in punt 1.6. bedoelde aanvraag niet expliciet worden vermeld in de bestreden beslissing dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden. In de bestreden beslissing vermeldt verweerder immers de aan de arts-adviseur *“voorgelegde medische informatie”*, waarbij noch de formele motiveringsplicht noch de zorgvuldigheidsplicht vereisen dat verweerder expliciet in detail opsomt over welke medische informatie het precies gaat. Overigens blijkt uit het bij de nota gevoegde integrale advies van de arts-adviseur dat hij alle ontvangen medische documenten opsomt. Het is voorts ook niet omdat verweerder de stelling van de specialist die verzoeker behandelt niet volgt en van oordeel is dat reizen wel kan en dat de behandeling beschikbaar is in het land van herkomst en er geen risico is op verergering en een onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand, dit op basis van het advies van de arts-adviseur, dat hij een foutieve inschatting heeft gemaakt van verzoeksters medische toestand en dat hierdoor een inbreuk op artikel 3 van het EVRM dreigt.

2.8. In het administratief dossier bevinden zich de volgende stukken waarvan het advies van de arts-adviseur ook gewag maakt:

- een niet gedateerd medisch verslag van dr. B.A., waarin wordt verwezen naar een operatieve ingreep op 29 mei 2024, waarin geplande afspraken voor verzoekster worden opgelijst waarvan de laatste is gedateerd op 27 september 2024, waarin wordt gesteld dat een behandeling niet mogelijk is in het thuisland waarbij wordt verwezen naar *“medische verslagen”* en waarin wordt geponeerd dat verzoekster voorlopig niet kan reizen tot april 2025 en wordt aangegeven dat verzoekster een aanzienlijk risico op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van de gezondheidstoestand loopt indien ze terugkeert naar het thuisland, waaraan wordt toegevoegd, *“omdat opvolging vasculaire en thoracale heeldkunde (zie medische verslagen)”* (zie ook stuk 6 gevoegd bij het verzoekschrift);
- hetzelfde medisch verslag van dr. B.A. als het voormelde waarin manueel met een ander handschrift een afspraak werd toegevoegd op 29 november 2024 (zie ook stuk 10 gevoegd bij het verzoekschrift);
- een document *“Orthopedie-Operatieverslag”* opgesteld door P.V.D. op 29 mei 2024 met postoperatieve instructies (zie ook stuk 7 a) gevoegd bij het verzoekschrift);
- een attest opgesteld door dr. B.A. op 29 mei 2024 waaruit blijkt dat er tijdens het plaatsen van een totale knieprothese een vasculaire complicatie optrad waardoor tevens een endovasculaire revascularisatie ingreep diende te gebeuren en dat de follow-up na deze twee ingrepen door zowel een orthopedisch als een vasculair chirurg 6 tot 8 maanden in beslag zal nemen; dr. B.A. benadrukt dat deze opvolging niet in het land van herkomst kan gebeuren (zie ook stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift);

- verslag “*Kliniek: vervolconsult, Chirurgie*” opgesteld door A.N. op 1 juni 2024 (zie ook stuk 7 c) gevoegd bij het verzoekschrift);
- verslag orthopedie van 4 juni 2024 waarin onder meer staat dat verzoekster zich goed voelt en sprake is van een controle die twee weken later zal plaatsvinden (zie ook stuk 7 b) gevoegd bij het verzoekschrift).

2.9. De Raad merkt op dat uit het ongedateerd standaard medisch getuigschrift ingevuld door dr. B.A., waarnaar verzoekster meermaals verwijst en dat de arts-adviseur aanhaalt in zijn advies, niet specifiek blijkt om welke medische redenen verzoekster niet kan reizen tot april 2025. Verzoekster kan niet dienstig voorhouden hiervan niet op de hoogte te zijn. Dr. B.A. verwijst immers op algemene wijze naar “*opvolging vasculaire en thoracale heilkunde*” maar specificeert niet waarom het verzoekster om medische reden nog altijd niet is toegestaan om te reizen noch specificeert hij “*duidelijk*” uit welke “*medische verslagen*” blijkt dat verzoekster, indien nodig, niet verder kan worden opgevolgd in haar land van herkomst of waarom zij een risico loopt op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van haar gezondheidstoestand bij terugkeer. Het staat buiten kijf dat verzoekster op 29 mei 2024 geopereerd werd en dat zich toen een vasculaire complicatie voordeed, die behandeling behoefde in België en waardoor ze niet kon reizen, maar nergens wordt concreet geduid waarom dit alles tot april 2025 moet gehandhaafd blijven. Alleszins leest de Raad dit nergens in de medische opvolgingsverslagen van 1 juni 2024 en 4 juni 2024 die verzoekster heeft gevoegd bij de in punt 1.6. bedoelde aanvraag tot verlenging. Ook verzoekster verduidelijkt niet welke medische elementen concreet maken dat zij niet kan reizen tot april 2025 en welke specifieke medische zorgen zij actueel nog behoeft die niet beschikbaar zouden zijn in Eritrea waardoor er een aanzienlijk risico bestaat dat haar gezondheidstoestand ernstig en onomkeerbaar zou verslechteren. Zij beperkt zich tot het citeren uit het voormeld standaard medisch getuigschrift opgesteld door dr. B.A. waarvan reeds werd vastgesteld dat hij geen specifieke redenen uiteenzet die verantwoorden waarom verzoekster tot op heden niet in staat is te reizen, waarom zij niet verder kan worden opgevolgd in haar land van herkomst of waarom zij een risico loopt op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van haar gezondheidstoestand bij terugkeer. De Raad kan aldus verzoekster niet volgen waar zij voorhoudt dat het advies van de arts-adviseur en bijgevolg de bestreden beslissing, kennelijk berusten op een beoordelingsfout. Bovendien merkt de Raad op dat het “*nieuw uitgebreid medisch getuigschrift*” – eveneens niet gedateerd – opgesteld door dr. B.A. dat werd gevoegd bij de in punt 1.6. bedoelde laatste aanvraag tot verlenging, waarop verzoekster hamert in haar verzoekschrift, een exacte kopie is van het niet gedateerde medisch getuigschrift van dr. B.A., voorgelegd bij de eerdere aanvraag tot verlenging, met dit verschil dat de geplande afspraak van 29 november 2024 waarop verzoekster wijst in het verzoekschrift, aan het lijstje van geplande afspraken werd toegevoegd in wat duidelijk een ander handschrift is dan dat van dr. B.A. die het medisch getuigschrift initieel opstelde. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting stelt verzoeksters raadvrouw dat dit haar ook is opgevallen en dat de Raad erover zal oordelen. De Raad kan alleen maar vaststellen dat, los van het andere handschrift, in dit medisch getuigschrift evenmin specifieke redenen worden uiteengezet die verantwoorden waarom verzoekster tot op heden niet in staat is te reizen, waarom zij niet verder kan worden opgevolgd in haar land van herkomst of waarom zij een risico loopt op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van haar gezondheidstoestand bij terugkeer.

2.10. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift nog een verslag opgesteld door dr. B.A. op 29 november 2024 (stuk 8) waarover zij, behalve een korte vermelding in het feitenrelaas, geen uitleg verschaft in het verzoekschrift. Alleszins lag dit medisch verslag niet voor op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen. De Raad wijst erop dat verweerder niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die niet voorlagen op het moment dat hij de bestreden beslissing trof. Ten overvloede blijkt ook uit dit verslag niet waarom verzoekster om medische redenen niet terug naar Eritrea zou kunnen reizen, waarom zij niet verder kan worden opgevolgd in haar land van herkomst of waarom zij een risico loopt op een ernstige en onomkeerbare verslechtering van haar gezondheids-toestand bij terugkeer.

Het enig middel is derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijfen-twintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------